

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samotensis>

Basileae, 1619

Doridis et Galatæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1546

MARINORVM DIALOGI. 19

Ἐρ. σὺ δὲ εἰς ἄνθρ., ὡς Αποκριῶν;
τὸν μόνον ιπτηθών. ἵσταινε
μου γάρ σε, ἐπεὶ μὴ τὰ ὅμοια τῆς
αὐτῆς σύνησιν οἰδών.

ME R. Tu veru non, Apolo? Aspice modò & acce-
dens (collaudabo enim te) se
non eadem ipse quoq; optas
bit ubi pideris.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Martis & Veneris concubitus ab homero Odyss. 8.
Ouid. Metam. 4. narratur. Luciano in Demonastet.

MARINI DIALOGI

ΔΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ
Γιελαζέως.

DORIDIS ET
Galatæ.

Erasmo Roterodamo interprete.

D O R I S.

Αλὸν ἵρασκο,
ὭΓαινάτεα, φα
σί τ σικιλὸν γῆ-
γει τελεύτη;

πιμικαλινήναι τοι. Γα, μὴ
σκωτίης Δωρίς Ποσειδῶνος Θεός
ἥρος θερηθόποις Θεοῦ δὲ Δωρίς.
τι
δέρη, ἐν τῷ τε Διὸς αὐτῷ πάντας
ἔννοιαν οὔτε καὶ λαοῖς Θεοῖς
ιφάντια, οὐ τὸ πάντωφθόμορ-
φάταβην, πονηρόθεανον Θεόν; οὐτέ
τὸ γῆρας Θεόντων αὐτοῖς αὐτότού
πες τὰς μορφάς; Γα, εἰ δὲ τὸ
nium deformosissimum, νοσο-
λι quicquam proficiunt ad

Formosum amorem, Galatea, nempe Sicutum istum pa-
storem aiunt amore tui de-
perire. **G A L A.** Ne ride
a Doris: etenim qualis qua-
lis est, Neptuno patre pro-
gnatus est. **D O R.** Quid
iun postea, si vel Ioue ipso
su progenius, quum usq; ad-
eo agrestis atque hispidus
appareat, quodque est om-
us? An vero credis genus il-
lam? **G A L.** Ne istunc
bbbb 2 quidentem

λάσσιον αὐτῷ, οὐδὲ φίλος ἔσθιεν, ἀμυρρόφον διένειπεν θάμνον γάρ.
Οὐ τε ὁ φταλιμός ἐπιτρέπει τῶν
μητρώων, οὐδὲ μή εἰνθιστορεῖ οὐ
ρρών, οὐδὲ μίλιον οὔτε. Δω. ξει-
κατ, ὃ Γαλάτιδα ἐπιρασκεῖ,
ἀλλ' ἵρωμφον ἔχειν τὸ Ποντο-
φύμορον, οἷον, ἐπανεῖται αὐτόρι.
Γαλάτικόν τοι μέρον, ἀλλὰ τὸ πάσα
νν διαθετοῦντο τοῦτο οὐ φέρει
ὑμῶν. Λαζαρίδης οὐκέτι οὐδὲ
φέρειν αὐτὸν ποιεῖν, οὐτὶ ποι-
μάνων ποτὲ, ἀλλὰ σκοπιάς
παιδιοῦς εἰς θύμαν ἔπιπτες
μηδένος, οὐδὲ τούτοις πρόποσις ήττα-
νης, καθόδη μετατρέψει τὸ οὔρος καὶ
τῆς θανάτης οὐγίατος ἀπέμην
καύτων, θύμας μὲν οὐδὲ ποιεῖ-
θειάφη, οὐδὲ μή οὐδὲ ἀπατῶν οὐ
λαπτική θύμος οὐδὲ μόνη μοι
ἐπέκει τὸν ὄφθαλμόν. ταῦτα
θύμας ἀντιξέλαμψα τῷ ως ἡ-
μένων ωράμιν, καὶ οὐδὲ οὐρανός,
θύμας δὲ παραφθητε. Δω.
εἰς ποιεῖν οὐδὲ θάμνον τῶν

quidē ipsum, quod hispidū
est atq; agrestis, ut tu vocas,
illum deformat: quin virile
magis est. Porro oculus me-
dianus in fronte, decet etiam,
quo quidem nihilo segnire
cernit, quād si duo forent.
DOR. Videris Galatea non
amanīem habere ^b Poly-
phemum, sed illum potius
ad amare: sic eum prædicat.
GAL. Evidēm hād ada-
mo, sed tamen insignem i-
stam vestram insultandi op-
probriandi p^t petulant: ē fer-
re non quo^r. Ac mihi nimis
rum inuidentia quadam ista
huc facere videmini, pro-
pterea quod ille quum forē
aliquando gregem pasearet
suū, nosq; ē litorali spe-
cula in littore ludentes cera-
neret in prominentibus Act-
nae pedibus, quā videlicet in-
ter montem & mare littus
fese in longum porrigit, voi-
ne aspicerit quidem: at ego
ssima, cōquē in vnam me con-
sule habet: nam argumentum
esse, ac digniorēm quā amer:
O R. An istud tibi putat in-
uiden-

ἥψιν ἔδοξας, ἵπιθεον Θοῖδ
τρισυγίου; λεάζει τι ἄλλο ἢ ν
οὶ επαινέσαι ἔχειν, ἢ τὸ λου-
κόν μόνον; καὶ τὸ σῆμα, ὅ-
τι ξανθής δὲ τυρῷ οὐκαντα-
λακτῖ πάντα δηρτὰ δύοια τέ-
λοις ἡγέται λαλά, ἵπει ταχε-
ῶς αὐτό τοῦ ἀριθμούσης μαζ
θεῖν οἵα τυγχάνειν οὐχ τίδι
ὅφιν, ἀπὸ πειρας τινὸς ἐτο-
τι γαλάνη ἦν, ἵπινδυας εἰ-
τὸν ὑδροῦ, ἀπὸ οραντῶν ὑδροῦ ἀ-
λο, ἢ λέδαν λανυλόν ἀνειδέει.
ἐπὶ επαινέσαι τοῦ, ἢν μὴ
ἵπιπρεπην αὐτῷ καὶ τὸ ἐργάζο-
μα. Γα. καὶ μὲν ἵτω μὲν
ἡ ἀπεργετος λανή, ὅμως ἐρα-
στὸν λεῖρον ἔχειν. ὑπορᾶ
οὐκ εἰσπίνειν τινὰ μοι μὲν,
ἢ ναύτης, ἢ πορθμούς εἰσαντέ. ὁ
ΔΠολύφημος Θεάτρη ἄπαντα, καὶ
μυστικός δὲ. Δω. σιώπα, ὁ
Γαλάρδα ἥπερ μὲν αὐτοῦ ἀ-
λογίος, ὅποτε εἰώμαστο πρόκει-
τεῖσθαι. Αφροδίτη Φέλη, ὅνον
ἄρτις ὁνκάρη ἔδοξε, ηγετὴ
ἢ πυκτίς, οἵα λεπριον ἴλα-

uidendum videri, si primum
pastori deinde lusco formo-
sa visa sis: quanquam quid
aliud ille potuit in te proba-
re, prater candorem? Is il-
li placet opinor, quod ca-
seο & lacti effueuerit; pro-
inde quicquid his sit simile,
id protinus pulchrum iudic-
eat. Alioqui ubi libebit scis-
re & qua sis facie de scopu-
lo quoipiam in aquā, si quan-
do tranquilla steterit, despe-
ctans, temetipsam contem-
plare: videbis aliud nihil
nisi perpetuum candorem.
verum is quidem non pro-
batur, nisi rubor admixtus il-
li, decus illi iunxerit. G.A.L.
Atqui ego illa immodice
candida, tamen eiusmodi ha-
beo amantem: quam intes-
tim è vobis nulla sit, quam
vel pastor, vel nauta, vel
portitor aliquis miretur. cas-
terum Polyphemus (ut alia
ne dicam) etiam canendi pe-
ritus est. D.O.R. Tace, ὁ Ga-
latea: audiuiimus illum ca-

nentem, quam nuper pruriret in te: sed ὁ sancta Venus, as-
sinum rudere dixisses. nam lyra corpus simillimum erat cera-

bbb 3 uino

φεγνυμένος τῶν σφριδῶν. καὶ
 τὰ μὲν οὐρατά, τάχεις ὕσπειροι
 θέσεν. Λυγάρες δὲ αὐτὰ, καὶ
 ἴνοι φαστά νικήρα, εἰδὲ λόγοι
 τοι περισσέψας, θεραπείαις αὐ-
 μεσόν τι, καὶ ἀποθέμα, ἀπο-
 γένετος βοῶν, ἄλλο δέντη
 φανταζεῖσθαι. οὐτοὶ δὲ κατέχειν
 τὸν γένετος ιγνωμόνα, οὐτὶ
 τῷ ιρωτικῷ ικάνοις αἱματι.
 οὐ μὲν οὐδὲ ἀλλὰ, δὲτε πείνε-
 θεισι αὐτῷ οὐθενάφ, ἔτῳ παλιν
 ΘΕΟΥ, Βρυχομένῳ, ἀλλ' οὐσιώ-
 ζο, ἀφανεῖν μιμημένην τρα-
 γῆσαιν οὐδέτι, καὶ λαζαγίνα-
 σον. Εἴφηρε δὲ οὐφίρας ΘΕΟΙΣ
 τούς αἰγαλοὺς αἴθυρματιούς,
 ξέρκτο σκηνάκα, καὶ τὸ λάσιον
 οὐδὲ πεσονόντα. τις δὲ οὐ πάν
 φθονοστήτι, Γαλάρα, τοι
 έτοις ιρασοῦ; Γαλ. οὐκοῦ σὺ,
 Δωρί, οὐδέποτε οὐδὲν τὸν σταυ-
 ρόν, Κακίω Αγηλονότι θύτα, η
 ωδικτόντερον, καὶ λιθαίειν
 θάνατον ἐπιστελλόν. Δω.
 ἀλλ' ιρασὸς μὲν οὐδὲς οὐτα-
 ποι, οὐδὲ σεμνωθόματι ιπέριασος
 ἔντα.

Ιθάρα. DOR. Mihi quidem nullus est amator, neque me hoc
 nomine iacto, quasi sim vehementer amabilis: verumtamen
 istius

Ἐνναι, τοῖςτοι δέ, οἱ Θεοὶ τοῦ
πλωψ δὲ, λινάθρας ἀνόσησαν,
ἄσπερος τράγος ὁ μοφωτὸς,
ὡς φασι, καὶ σιτείμεθα τοὺς
ἐπιδημοῦντας τῷ φέρεν, λοι
γώντος καὶ σὺ ἀντιρόντος αὐ-
τοῦ.

istiustusmodi amicum, qualis
est Polyphemus, nempe to-
tus hircum olen, tum crus-
dis vicitane carnibus, & ho-
spites, si qui appulerint, de-
vorans, tibi habeas, cumque tu
multuum ames.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Marini dei εὐάλωτοι à Luciano vocantur, à quibusdam
ταῦλωτοι. Ingens horū turba fuit quorum princeps
Neptunus & eo antiquiores Nereus & Oceanus.

a D O R I S .] Nymphae nomen filie Oceanū & uxoris
Nerei, Hesiod. in Theog. Interdum pro ipso mari accipitur. Vir-
gil. 10. Eclog.

Doris amara suam non intermisceat vndam,

b Polyphemus.] Ex Cyclopius unus, Neptuni filius: so-
cios atque *Vlysses* imersicenos ad saxum fregit & seminua ad-
buc membra deuorauit: execratur ab *Vlysse*. Hom. Odyss. Cīc.
lib. 5. Tusc. quæst. Virgil. 3. Aen. c Qia sis facie.] Negat
quidem Scrutius ex mari effigiem vello posse reddi, sed Lu-
cianus hic alter sentit, & in Alcyone: Nonne vides, inquit, ut
superiora sint serenitate conspī tua, sanctibus autem sedatiū ma-
re a tranquillum, οὐ μάτιον, οὐ ἐπεῖν κατόπτρος: id est speculo
(ut sic dicam) consimile. Theocrinus in Bucoliasis Idyllo sexto:

Ἐπειδὴ διαβούσθη ἔχει, καὶ γὰρ σῆμα λίγοντε

ἡ γῆ πεπονιστὸν τὸν λεπτὸν θεῖον δὲ γαλακτίου.

ζει καὶ ποτὲ γέρα, καὶ λαὸν ἐμήιον αἰρεῖ, &c.

Quod est huiusmodi:

Nec tam sum forma turpis quam dico: in vnda
Nuper enim vidi ipse meos de littore vultus,
Cum nulli flarent tranquilla per equora venti

Hinc illud Maronis sumptum est:

—nuper me in littore vidi,

bbbb 4

Quum

Quum placidum ventis staret mare—
Sed & nos ex Seneca paulò plura in Alcyone annotauimus,
d' O' sancta Venus.] Amorum & libidinum faatrix &
magistra: eas enim prima & inuenit & edocuit, blamamus
de hac ita canū:

Mater adulterij Venus est, stupriq; repertrix
Quin & luxuriae nutrix, & mater amorum, &c.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ

Νότη.

ZEPHYRI ET

Noti.

Iacobo Micyllo interprete.

Z E P H Y R V S,

OY τωδωτε πομπήν
ιψώ μη γαλοπρεπίστι-
ραράθλοντιν τη θαζ
καλπη, ἀφ' οὗ ἐπι. κοὶ πνίω.
σὺ δὲ στ. ἔθσος, ὡ Νότη; Νό.
τινα ταύτην δέχεσθαι, ὡ Ζεφυ-
ρο, τὰν πομπάτω; Ἡ τινὸς οἱ
πειποντος ἔργο; Ζε. ἀδίσου
θεαματος ἀπελέφθης, οἰορ
οὐκ ἄποις ιδοις ἕτι. Νό. παρὰ
τὰν Ερυθρὰν ρᾶς θάλασσαν
ἀργαλόμω, επέπνων δὲ τη
κοὶ μέρος τῆς Λιδικῆς, δὲ
τριάντα τῆς Χίορας. διλησσών
οἰδα, τηνίτερας. Ζε. ἀμάτην
Σιδάροντος Αγιώπα ἔλος;
Νό. νοῦ, τὸν τῆς Εύρωντος πα-
τέρα, τι μέν; Ζε. περὶ αὐ-
τῆς ἵκεννυς Διογένεμοι δι.
πατρέσκιλετ. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narrabo tibi.

NVnquā equidē poma-
pam magnificentio-
rem vidi in mari, ex
quo ego sum & spiro: tu vero
annon vidisti Note? ΝΟΤ.
Quānnam hanc dicas, a Ze-
phyre, pompā aut quinā sunt
qui illā duxerunt? ZEPH.
Suauissimo spectaculo caru-
isti & quale non facile aliud
vnquā videris. ΝΟΤ. Iuxta
Rubrū mare occupatus fui,
afflavi autē & partem Indiæ
nonnullam, quantū videlicet
eius terræ mari adiacet, pro-
inde nihil eorum noui que
tu dicas. ZEPH. Quid? Si
donū illum b Agenorem vi-
disti? ΝΟΤ. Etiam, Euro-
pa patrēscilicet. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narrabo tibi.
ΝΟΤ.